

DANIEL I LEJONGROPEN

■ Tidsram: 20-25 minuter

Matt 22: 15-21

Frågan om skatt till kejsaren

Då gick fariseerna bort och kom överens om att försöka få fast honom för något han sade. De lät sina lärjungar och några av Herodes anhängare söka upp honom och säga: "Mästare, vi vet att du är uppriktig och verkligen lär oss Guds väg. Du faller inte undan för någon och ser inte till personen. Säg oss vad du anser: är det rätt eller inte att betala skatt till kejsaren?" Jesus märkte deras onda avsikt och sade: "Hycklare, varför vill ni sätta mig på prov? Visa mig ett mynt som man betalar skatt med." De räckte honom en denar, och han frågade: "Vems bild och namn är det här?" – "Kejsarens", svarade de. Då sade han till dem: "Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud." När de hörde detta blev de häpnadslagna. De lät honom vara och gick sin väg.

■ Övriga läsningar: Jes 45:1, 4–6, 1 Thess 1:1–5a

■ Bakgrund

Fariseerna prövar att få fast Jesus för något han säger i det offentliga. Om han skulle uttala sig negativt om romarna eller ifrågasätta några av de förpliktelser som det judiska folket fått från den romerska ockupationsmakten, skulle han riskera att bli anklagad. Att betala skatt till romarna var en av många hatad plikt. Men Jesus genomskådar deras plan och finner ett svar som inte komprometterar evangeliets budskap: ge kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud.

För barn är det svårt att ta till sig innebörden av dagens evangelium. De flesta har sällan att göra med pengar och att betala skatt kan vara en abstrakt tanke för dem.

För den som önskar kan man vid samlingen tala om en berättelse ur Gamla testamentet, om Daniel i lejongropen. Tematiken påminner något om dagens evangelium: även i berättelsen om Daniel är det några som vill lura Daniel till att förneka sin Gud. Liksom många av Gamla testamentets berättelser pekar även denna på Jesus. När Daniel räddas ur lejongropen är det som om han befriats ur dödens grepp, det är ett föregripande av Jesu återuppståndelse.

■ Ta med

En duk (gärna i den liturgiska färgen grönt), ett ljus (ert "Kristusljus") ett krucifix, en staty/ikon/bild på Kristus. KPNs barnbibel "Bibel för små och stora". ev: korg med hjärtan. Skriv ut och kopiera bilden som hör till dagens berättelse som barnen kan färglägga (finns i slutet av detta dokument). Ta med några sjalar och gärna en krona som ni kan använda till dramatiseringen. Fina lejonmasker finns att beställa på internet. Om du har ett gosedjur som ser ut som ett lejon, ta med det också!

■ VÄLKOMNA!

Se till att alla barn känner sig välkomna och sedda. Om det är möjligt, hälsa personligt på varje barn redan i dörren (kanske kan ni vara flera ledare som hjälper till med det?).

Uppmärksamma särskilt de barn som är nya och se till att alla får lära sig deras namn.

Samla barnen i en cirkel på golvet.

- Välkomna alla barn, roligt att se er här!
- Är det någon som såg vilken färg som prästen hade på sin fina mässhake idag?
- Ja, det är grönt, härlig färg! (Nu tar du fram duken i rätt färg. Visa gärna KPNs kyrkoårsaffisch. [Här kan du beställa den.](#))
- Har någon haft födelsedag, eller kommer ha födelsedag snart?

Bjud in barnet att komma fram till mitten och säg:

- Grattis! Födelsedagen påminner oss om att Gud skapar var och en av oss för att han älskar oss, vi sjunger denna sång tillsammans för att komma ihåg det:

När Gud sade ordet som skapade dig

*När Gud sade ordet som skapade dig,
tror jag han tänkte så här.
Du är någonting, du kan någonting,
jag älskar dig just som du är.*

TEXT: A-S THORSELL-AHLM

Hjälp barnet att tända ljuset.

- Varför tänder vi ljuset? Just det, Jesus, du är alltid med oss, men när vi tänder ljuset, då kan komma vi ihåg det Jesus sa: Jag är världens ljus. Han sa också: Där två eller tre är samlade i mitt namn, är jag mitt ibland dem.
- Vi gör korstecknet ihop: I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

Om barnen är under 5 år kan du bjuda in dem till att lyfta ikonerna av Jesus, titta på den och säga: – Hej Jesus, jag är ..., jag vill vara din vän.

■ SÅNG

Vi sjunger psalm 176 ur *Cecilia* med rörelser:

Du är hemliga vännen min

*Du är hemliga vännen min, du har hittat mig jag är din.
Jag vill gå med överallt där du går, stå vid din sida och dig förstå.
Jesus jag är din.*

TEXT: ANDERS PILTZ

■ VÅRT FINA HJÄRTA

Här presenteras ett förslag på hur denna lilla andakt kan utformas (se kommentar i inledningen). Den får anpassas till gruppen och till situationen!

- Nu ska ni få se vad jag har – titta, vad är det? (*Håller upp ett litet tyghjärta*)
- Nu ska ni få var sitt hjärta av mig att hålla i. (*Dela ut till var och en*)
- Hur känns det? (*Låt barnen komma med förslag*)
- Ja, det känns gott att ha ett sådant här litet hjärta i handen, lent och mjukt. Precis så lent och mjukt tycker jag att det känns inuti när man tycker riktigt mycket om någon. Eller när jag vet att någon tycker om mig.

(*Invänta respons, kanske barnen vill nämna någon de tycker om t ex*)

- När jag tänker på hur mycket Jesus älskar mig, då känns det också gott (mjukt/lent) inuti.
- Då vill jag ge något tillbaka till Jesus. Jag tänker att vi alla kan ge Jesus våra hjärtan.
- Titta på hur jag gör, så kan ni göra likadant.

Kateketen ställer sig på knä framför bilden av Jesus och lägger lugnt och stilla sitt hjärta i korgen. Hjälp barnen att ett i taget, i lugn och ro göra likadant. Det får dock aldrig bli ett tvång. Om ett barn inte vill ge ifrån sig hjärtat kan man säga:

- Då får det hjärtat ligga och ha det skönt i din hand idag. Kanske du kan ge det till Jesus nästa gång?

När alla satt sig säger kateketen:

- Nu knäpper vi händerna och ber: Tack Jesus, att du har oss kär.

INLEDNING

- Har någon av er varit riktigt rädd någon gång?

Lyssna på barnens berättelser.

- Skulle ni bli rädda ifall ni blev kastade i en grotta som var full av farliga, hungriga lejon?
- Idag ska vi höra berättelsen om Daniel, han blev kastad i en riktigt lejongrotta, bara för att han ville be till Gud.

DAGENS TEMA: DANIEL I LEJONGROPEN

Berättelsen ingår i KPNs barnbibel "Bibeln för små och stora". Inled gärna med att läsa och visa bilderna ur denna. Sedan kan ni göra en enkel dramatisering. Medan du läser berättelsen instruerar du några barn till att vara

- Daniel
- Kung Dareios
- Ministrarna
- Lejon

Barnen behöver inte säga något, de bara rör sig enligt dina angivelser. Det är fint om de kan få några sjalar och några tecken som anger att de intagit roller.

Inledning

Idag ska vi höra en berättelse ur Gamla testamentet. Det är en berättelse som ägde rum flera hundra år innan Jesus föddes. Vi ska lära känna en man som hette Daniel (visa fram din "Daniel-figur" (se figurer som kan klippas ut längst bak i dokumentet), och han tyckte mycket om Gud. Daniel träffade några lejon (visa gosdjur av lejon eller utklippta lejonfigurer) och nu ska vi se hur det gick för honom.

Berätta

Tillsammans med många andra från Israels folk hade Daniel blivit tillfångatagen och levde i ett rike som var ett grannland till Israel, Babylon. I Babylon blev Israels folk behandlade som slavar.

Inbjud ett av barnen till att komma fram och vara Daniel.

Babylonierna hade beslutat att det skulle vara dödsstraff att tillbe någon annan än Babylons kung. Även för Israels folk var det förbjudet. Men babyloniernas kung, Dareios, tyckte mycket om Daniel, för Daniel hade hjälpt honom att tyda drömmar och var en pålitlig man. Kungen gjorde honom till sin rådgivare.

Inbjud ett av barnen till att vara kung Dareios (ge honom/henne gärna en krona) och ställa sig vänligt sinnad bredvid Daniel.

Nu var det några ministrar som blev avundsjuka på Daniel. De tyckte inte om att just Daniel skulle vara kungens nära vän. De tänkte ut en elak plan och spionerade på Daniel. Och så fann de honom i en kammare på taket, däruppe hade han några fönster som var vända mot Jerusalem. Där knäböjde Daniel tre gånger om dagen och bad till Gud. Han tackade Gud för att judarna inte var bortglömda, fast de var som slavar.

Instruera Daniel att falla på knä och be till Gud, ev på en stol. Några ytterligare barn väljs ut till ministrar som får spionera (de kan tex krypa fram) och kolla vad Daniel gör.

Ministrarna berättade detta för kung Dareios. Kungen blev mycket ledsen. Nu var han tvungen att följa sin egen lag och kasta Daniel i lejongropen.

Instruera ministrarna att gå till kungen och förklara. Kungen ser ledsen ut.

Lejonen skulle riva sönder honom med sina skarpa tänder, de skulle bita honom och döda honom. Men han måste låta det ske och Daniel fördes till lejongropen.

Låt ministrarna leda Daniel till en plats som är som en lejongrop. Inbjud några barn till att vara lejon som får cirkla runt honom. I gropen sitter Daniel och ber.

Kungen var väldigt orolig, han sov inte en blund hela natten. Så fort det blev morgon så sprang han till lejongropen och ropade på Daniel: Daniel, Daniel, lever du?

Låt kungen springa till gropen.

Daniel svarade: Må kungen leva evigt. Gud sände en ängel till mig, och ängeln stängde lejonens gap, så de kunde inte göra mig något. Det var för att Gud fann att jag var oskyldig. Jag har inte gjort något annat än bitt till honom.

Kungen blev mycket glad och befallde att man skulle hämta Daniel upp ur lejongropen.

Låt Daniel komma upp ur gropen. Kungen och Daniel omfamnar varandra.

Nu fick Daniel tillbaka sitt fina jobb som kungens rådgivare och kunde fortsätta be till sin Gud.

Tacka dem som medverkat, de kan sätta sig igen!

Samtal

- Vad tänker ni om Daniel? (lyssna)
- Daniel var modig. Daniel visste att Gud var en levande Gud som skulle hjälpa honom. Han ville hellre lita på Gud än på kungen. Och det var ju bra, för kungen räddade Daniel från alla lejon genom sina änglar. Gud vill rädda och hjälpa oss på olika sätt. Vi ska också räkna med Gud även när vi är som mest rädda.

■ SÅNG

Förslag på lämpliga sånger med länkar till KPNs youtubekanal kan du hitta här:

<https://kpn.se/resurser/sjung-med-barnen>

När vi är rädda kan vi sjunga:

- [*Känn ingen oro*](#) (Cecilia 448)

Daniel fann styrka i sin tro på Gud:

- [*I min Gud har jag funnit styrka*](#) (Cecilia 24)

Daniel prisade alltid Gud:

- [*Jubilate Deo*](#) (Cecilia 27)

■ EXTRA AKTIVITETER

- Färglägg den bild som finns i slutet av detta dokument.

■ AVSLUTNING

Samla barnen, stå på knä och be:

– Tack Herre, för att du sände dina änglar och gav mod till Daniel, ge oss också mod!

Vill någon av barnen formulera egna böner?

Vi börjar med tack-böner, vad vill vi tacka för?

Vad eller vem vill vi be för?

Upprepa gärna barnens ord och lägg till: Herre, hör vår bön.

Om någon av barnen berättar om en mor eller farförälder eller någon annan närstående som dött kan man lära barnen att be: Låt ... vila i frid och låt det eviga ljuset lysa för henne/honom.

Sjung *Fader vår* tillsammans. [Här ser du hur det kan gå till.](#)

Avsluta med att tacka alla för att de har kommit och välkomna dem tillbaka till nästa gång! För den grupp som haft samlingen parallellt med ordets liturgi uppmanas nu barnen att tyst och stilla gå tillbaka till mässan. Hör med kyrkoherden, många anser att det passar bäst i samband med att kollekten samlas in.

Jesus, nu är du här!

© Katolska Pedagogiska Nämnden

Författare: Ulrika Erlandsson

Redaktionsgrupp: Maria Borowiec, Elsa Casselbrant och Gunnar Silow.

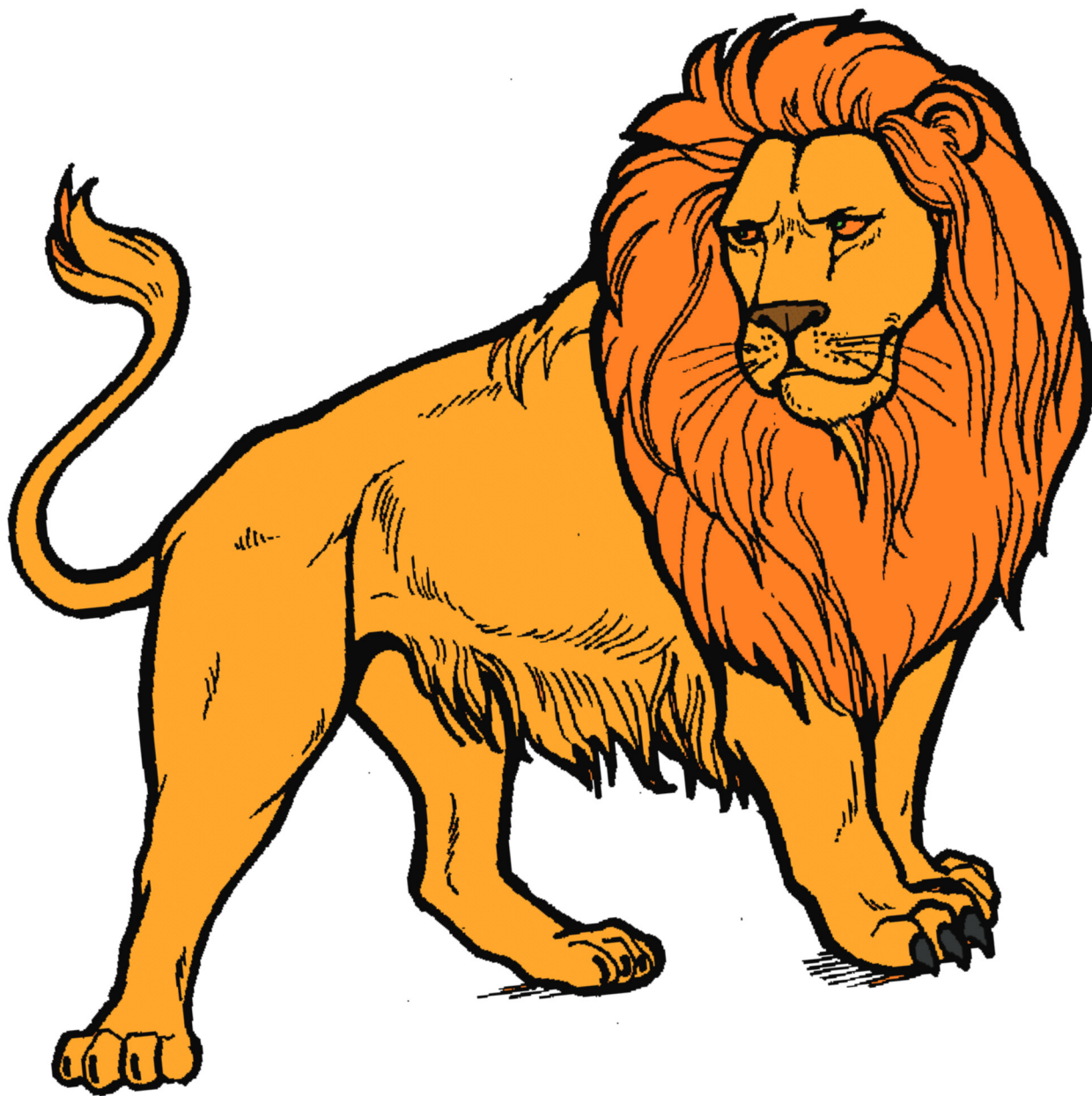
Bibeltexterna är hämtade ur Bibel 2000 och återges med tillstånd.

Imprimatur för avsnitten 29:e söndagen under året (årgång B) till Fjärde söndagen i advent (årgång C)

Stockholm den 15 september 2015

+ Anders Arborelius OCD, biskop av Stockholm

DANIEL I LEJONGROPEN